

Tibold Makó Szabina versei

Fenn a magaslaton...

Fenn,
a magaslaton,
áll egy ősi templom –

Kupolája nyílik
a csillagvilágba,
négy ajtója
a Négy Égtájr,

Alagsorainak
labirintusa
úgy hírlik
levezet a Pokolba –

Északi Kapuja
néz márványszoborra,
jégkristályon nyugvó
merev férfiúra.

(Ó a gondolat fagyott!)

Déli kapu nyílik
Ős magzatvizekre,
Őserdők zöldjére,
nem szűnő esőre.

Keleti szemében
a Nap ébred,
Hegyláncolat mögül
Csillanó ígért.

Nyugat nyílása
végtelen sivatag;
Fekete égbolt,
kiszáradt tavak...

o

Hol,
vajon hol
izzik a Nap végső
langyos búcsúzása?

Hol vár rám
a Hollók
néma káromgása?

Miért zajos a csend,
miért süketek füleim
az élet hangjára?

Válaszom a Csendben
üresen kong...

Ettem királyok asztalánál...

Ettem királyok asztalánál,
csókoltam hercegnők
lábujját –
De hol kóborog táltosom?
Ajh!
Nem találom nyomát.

Ha hollószárnyon
repülök az éjben,
s közelednek a
csillagok,
Megismerem-e titkukat,
tudják-e, hogy
halott vagyok?

Csak suhanok
láthatatlan,
Éjfelete szárnyakon,
hangtalan,
hangtalan,
Sötét bársony kanavászon –

Így hagyom el
e múltó világot
Fekete hollószárnyakon,
de megtalálom-e
az éjben
csodálatos táltosom?

Rézhold

Rézhold
az égen
Vörös, izzó
Cseppjei bőrömet égetik

Fájdalmam nem múltó
örök csapás,
gyásza úgy ül
lelkemen
Mint vén özvegy, a
megkopott
fátylán
Rézhold,
Égi gong
kong

kong
kong
kong

*Siklósi András**Könyörgés Babba Máriához*

(Márton Áron emlékének)

Anyánk édes Boldogasszony
 áldó kezed oltalmazzon
 szemed fölöttünk virrasszon
 szíved szívünkhöz hajoljon
 Erősíts meg minket kérünk
 ne folyjon ki drága vérünk
 Bízunk benned csak rád nézünk
 vigasztald könnyező népünk
 Ne hagyd hogy a gonosz sorba'
 elragadjon a pokolba
 Testünk-lelkünk így is csonka
 szétmarta a héber rozsdá
 Mindenünket elorozták
 nem miénk már Magyarország
 Semmik vagyunk gyáva szolgák
 otthonunk rablók tiporják
 Idegenek nyúznak tépnek
 mi haldoklunk csak ők élnek
 Micsoda kegyetlen végzet:
 elpusztítanak a férgek
 Se hitünk se egészségünk
 már nincs miért mégis félünk
 Csöppnyi jóban sincsen részünk
 porba fulladt a reményünk
 Mivé leszünk hova menjünk
 talán új földet keressünk?
 Kihunyt a szeretet bennünk
 rideg koporsóban fekszünk
 Fájdalmunk az eget veri
 a fél világ vesztünk lesi
 jövőnk keresztre szegezi
 maradékunk szétkergeti
 Hű Patrónánk jöjj el hozzánk
 irgalmazz és tekints reánk
 mentsd meg szegény beteg hazánk
 szabadíts föl szép Szűzanyánk
 Lángod érettünk lobogjon
 imád üdvösséget hozzon
 Szent balzsamod gyógyítgasson
 csíksomlyói Boldogasszony

(Szeged, 2009 húsvétján)

Baljos Húsvét

Eljött ismét a szép tavasz
 a fű újra zöld.
 Itt a Feltámadás napja
 Vígan üdvözöld!

Nyakig úszunk a válságban
 inség közeleg!
 Még sötétebb felhők gyűlnek
 országunk felett.

Csírájában fojtják majd meg
 mi csak jó lehet!
 Váltig kisemmizettek téve
 így bennünket.

Otrombán be lesz építve
 a Duna Tisza köz
 s ormóttan bérházak körül
 csak varjú köröz.

Özönlik be országunkba
 a sok idegen
 S ezeké lesz kis Hazánkban
 lassan már minden.

Gyorsan el kell adni mindent
 - hogy megéljenek
 s szélhámosok, idegenek
 tenyészhessenek.

Félek hogy intézményünk is
 megsínyli mindezt
 s ellehetetlenítik majd
 működésünket.

Nagy Lajosunk lovagjai
 mit is tehetnek?
 Már csupán csak hagyományból
 vitézkedhetnek.

Keserű nép - tüntetni fog.
 - húzzák a kordont,
 míg erőszakkal kinevezik
 hajnai gordont.

2009. 04. Húsvét
Népköltés

